

For det andet har jeg den opfattelse, at en stor del af skylden for, at der i dag er kaotiske forhold nogle steder, er, at levnedsmiddelkontrollen ikke i tilstrækkelig grad har brugt de sanktionsmekanismer, der er til rådighed. Jeg må sige, at jeg synes, det er grotesk, at man har hørt chefen for levnedsmiddelkontrollen i København udtale, at man overhovedet ikke vil overveje at lukke butikker, indtil forholdene er bragt i orden. I stedet for har man valgt at optræde som mediestjerne og fyldt aviserne med alenlange lister over både de restauranter, der ingen problemer havde, og de restauranter, der havde store problemer, og dermed har man altså brugt offentliggørelsesinstrumentet, som, om man så må sige, den eneste farbare vej til at få taget hånd om det her problem.

Jeg vil endda vove den påstand, at man kan stille sig selv det spørgsmål, om LMK i København overhovedet efterlever levnedsmiddellovens paragraffer, når man ikke resolut lukker restauranter, hvor hygiejne er et ikkeeksisterende ord. Og grunden til, at jeg er lidt skarp i forhold til levnedsmiddelkontrollen, er jo, at vi i forbindelse med fødevarereloven, vi vedtog inden sommerferien, havde besøg af levnedsmiddelkontrollen i Fødevarerudvalget, og der fik vi altså at vide, at man ikke havde lyst til at bruge midlertidig lukning som et instrument.

Jeg mener, det er utrolig vigtigt, at man bruger den her meget skrappe sanktionsmekanisme en gang imellem. Jeg er helt sikker på, at det, at man fratager de virksomheder, de restauranter, som har hygiejneproblemer, deres omsætning i x antal dage, virkelig er noget af det, der kan medvirke til at få bragt tingene i orden. Og jeg må sige, at jeg også af principielle grunde er modstander af, at man lader forbrugeren gøre kontrollens arbejde ved, at man altså via minutvis avislæsning skal til at finde ud af, hvor det er sikkert at spise og handle.

Jeg mener, det er utrolig vigtigt, at vi sikrer os, at det at bruge den offentlige gabestok også er noget, der bliver brugt som en streng sanktionsmekanisme og ikke noget, der bliver brugt som et generelt princip. Men under alle omstændigheder drejer det sig altså om, at loven i dag allerede giver hjemmel til, at man kan indføre meget skrappe sanktioner. Det at lukke er ved gud en meget, meget, meget skrap sanktion. Jeg synes, at det nok først og fremmest er dér, vi skal prøve at tage fat.

Der er jo ingen tvivl om, at det, at vi statsliggør kontrollen, vil få en positiv effekt. Jeg er

helt sikker på, at den praksis, som man i hvert fald har kørt i København, vil ophøre, og man vil se, at butikker bliver lukket, hvis de har hygiejneproblemer.

Man kan sige, at i bund og grund er vi egentlig meget glade for, at Dansk Folkeparti i dag rejser problemstillingen, fordi vi jo egentlig også anerkender, at der er et hygiejneproblem. Vi mener bare slet ikke, at det, der skal til, er sådan et voldsomt bureaukratisk forslag. Vi synes egentlig, at man skal fokusere på, at levnedsmiddelkontrollen skal bruge de skrappe instrumenter, man i dag har, langt bedre.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu er det jo ret velkendt, at fru Lene Espersen og jeg ikke er helt enige omkring brugen af offentliggørelse som styringsmiddel inden for fødevarerpolitikken. Men jeg bliver bare nødt til at anholde, når fru Lene Espersen nævner, at Københavns levnedsmiddelkontrol udelukkende bruger offentliggørelse som styringsmekanisme og slet ikke er interesseret i andre former for sanktioner.

Kan Det Konservative Folkeparti dokumentere, at man i København har brugt færre sanktioner som påbud og lukninger, end man gør i levnedsmiddelkontrollerne i øvrigt?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Lene Espersen hævdede ligesom ministeren, at man havde styrket fødevarereloven.

Vi havde jo en meget grundig gennemgang af den sag i udvalget, og alle tilgængelige oplysninger peger jo desværre i retning af, at der sker en alvorlig svækkelse af kontrollen. Men det er ikke den sag, som er på dagsordenen her i dag, det kommer den forhåbentlig efter jul.

Jeg vil godt spørge fru Lene Espersen: Er det ikke korrekt, at det faktisk er lidt nemt at slippe om ved det for Det Konservative Folkeparti, når man her står og slår ud med armene og siger, at så kan man jo bare lukke den ene restauration efter den anden?

Mener fru Lene Espersen, at i alle de tilfælde, hvor man nu ikke længere kan gå ud og lave offentliggørelse, burde der være sket en umiddelbar lukning af den pågældende restauration? Er det det, Det Konservative Folkeparti i ramme alvor mener?